ADJOURNMENT MOTION RE: SITUATION IN THE COUNTRY AS A RESULT OF YARN AND TEXTILE CONTROL.

PRESIDENT: Order, order. The House will now take up the adjournment motion. There is just one matter which I wish to point out to the honourable members. The adjournment motion may conceivably be either passed, negatived, or talked out. Supposing the time taken by the adjournment motion is not more than an hour, let us say, and then it is only with the consent of the House that this House can deal with the other business later on in the day. I would like to know whether the House consents to a token adjournment motion and meet again or adjourn.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir it may be as a kind of token adjournment motion.

PRESIDENT: Before the adjournment motion is moved, I may perhaps shorten the discussion by saying that this Government are fully aware, as I have already indicated yesterday, of the difficulties that are being experienced by hand-loom weavers. Whether those weavers belong to one community mainly or one or two communities as has been alleged, is beside the point excepting it be that with regard to this question those communities or the representatives of those communities should also have a say in the matter. Government's attitude has been made perfectly clear in suggesting that this honourable House has to come to some conclusion for the purpose of seeing that the quota of yarn that we have is adequately distributed to those that need the yarn. Any agency that this House may suggest for this purpose will be accepted by this Government. Various agencies, *viz.*, Co-operative Societies, Taluk Committees, and the Central Advisory Committee coupled with various local organisations, have been suggested. Now, in the matter of local organisation the Government have been confronted with difficulties not only in this respect but in many other respects also. They say that the local organisation, no doubt, may have been started, but the members do not know that it has been started. There is no meeting. So far as the principle of the adjournment motion is concerned, honourable members may take it that Government are aware of the urgency of the matter and the difficulty of apportioning on an equitable basis. I would therefore suggest that as it is open to the House to take any line in this matter, the discussion may be canalized so as to enable this Government to make up their mind upon some agency, which is generally approved so that the Government may try to a secure the utmost use of them.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, I move that the house do now adjourn to discuss the situation created in the country by yarn and textile control and the consequent system of distribution of Yarn and Textiles adopted by the Government.

Sir, there is already a scarcity of cloths in the country and people are feeling very keen on the subject. The scarcity of yarn for weaving textiles of every description is also felt all over the country. This

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Nataraja Pillai.]

scarcity is not due to any action of the Government. But, perhaps it may be due to the limited quota we are able to get; yet, from the British Government we are getting, I think, a certain quantity by the exertions of Our Government and the people feel that what little we get from the British Government is not being equitably distributed in all parts of the State. The hand-loom industry in every part of the country is thereby handicapped to a great extent. As a practical proposition, the hand-loom weavers may be taken to be practically congregated in two or three localities of the State, one in South Travancore, one some where near Chirayinkil and the adjoining taluks, and one in the Quilon and surrounding taluks. In other parts, it may be going on, with one or two looms here and there.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether the member is aware that there are such centres in Central Travancore also?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: That was exactly what I was pointing out. Those places will come within the Quilon centre. I do not go by taluk by taluk. The major clamour is that the yarn we are getting down here is not being equitably distributed. Government have wisely thought it necessary to effect control of textiles and yarn. They have appointed an officer to that effect. Sir, I must say that the control exercised by that officer is not effective and not satisfying the people.

In the initial stages, the yarn was kept under the control and custody of the Textile Commissioner. He was using what they called the existing trade channel, probably, the traders who are in it, as the distributing agents. The traders being made the sole distributers at the initial stages they had the opportunity of knowing the amount of shortage and the proper demand of the people. Naturally, it was inevitable, human nature being what it is, that traders tried to corner the yarn available and create a black market for their profit. When once that system was started, speculators came into the field and they sought to make what best they could out of the situation.

When the new system of issuing the yarn by the Textile Commissioner was introduced, it so happened that he came to distribute or issue the yarn to different localities at random as pressure came and as the demand was made. That inevitably must have led to an undesirable effect. When the difficulty caused by the scarcity of yarn became keen, people from different localities must have come to the Commissioner and demanded for the supplies and he must have supplied it according to the demand or the pressure brought to bear upon him, which inevitably must lead to an undesirable effect. The greatest influence that is brought to bear upon him naturally got that the quickest response.

I have another thing to place before this House. Some of my friends here in this House assert they have a personel knowledge of the way in which the allotment was made and also of the profits that were being derived in the black market. I would not even for a moment suggest that any of the honourable members had any thing to do with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the disgraceful pie in it, but they know the way in which this black market was going on. I earnestly request them to place before this honourable House the knowledge they have, so that we may control the market and effect changes.

Then as a result of information made available to Government, it was decided to have local committees or non officials associated in the distribution of yarn. The Textile Commissioner began to allot a certain quantity to each taluk committee whenever the stock could be released. That committee was asked to distribute equally the allotment made to the local weavers.

The local committee was then confronted with another difficulty. There was no reliable data. They did not know how many looms there were in the taluk. Even though the control was effected very early, the department did not think of the necessity of taking a census as a preliminary step.

PRESIDENT: I may say for the information of the honourable member that a census has now been taken.

MR. P. S NATARAJA PILLAI: Sir, I thank you for conveying the information. I was pointing out that it was one of the fundamental defects in the working of this control. They did not think that there was any necessity to collect figures before distribution. When the committees were asked to distribute, they did not know how many looms there were to serve. The preliminary step of taking the census was also put upon the shoulders of the committee, and the committee some how distributed the yarn equitably to the its best knowledge.

Then, there came another difficulty to be taken note of. To work a loom, I think, ordinarily, 25 lbs of 20 counts of yarn is required. I think the Madras Government have put it at 3 bundles of 30 lbs. The decision here was to give 2½ or 5 lbs of yarn to a single loom. It means that sufficient yarn to work a loom is not made available to the weaver and that he is obliged to sell the little yarn he gets. Inevitably, the man who got half a bundle could only sell it to another with money, as he was not able to weave with that quantity. This also tended to the creation of the black market.

Again, the prices of hand-loom cloths was not controlled although there was scarcity of clothing. The supply and demand of hand-loom cloth was maladjusted and there was a rush to buy yarn at any price. Prices were not fixed and this created a lot of difficulty.

Then, another difficulty arose in the way of the local committee. There was no unity of control in the distribution. At one stage, it became evident that the Co-operative Society was distributing the yarn. On what basis they were distributing was not known to the general public. In certain localities, distribution was carried on by the Registrar of Co operative Societies through Co-operative Societies and by the taluk committees under the control of the Textile Commissioner. The rate of distribution of the taluk committee was one and the rate adopted by the Registrar was another; that was exactly the position at Chirayinkil.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. K. VELAPPAN NAIR: Was the Co-operative Registrar selling at a higher rate?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: I do not know that, I think not, but one thing I know; it created a lot of confusion. As a matter of fact, in one instance, a particular Co-operative Society with 600 and odd looms did not get any yarn as a result of this kind of clash of interest coming in. Nothing could proceed further.

Another matter is that, the public are not aware of the exact quantity of yarn that arrives in the country. No publicity is given as regards this. I am bound to concede that I knew from a very responsible authority that it was 1500 bales or so. But the general public was not aware of it. Even with the quota available, it was not announced how it was distributed here.

PRESIDENT: Does not the honourable member see the inexpediency of always publishing the quota that arrives? Supposing, 17,000 bales are coming to us. Supposing out of this, 10 bundles are sent during one month and 500 or 250 the next month. If it is known that it is only 250 bundles that is received in one month it would at once raise up prices. If the Government would only send us their supplies spaced out then we could possibly publish the information.

MR. P. S NATARAJA PILLAI: It may not be advisable always to publish it, but at a critical situation when people from all parts of Travancore cry hoarse that a fair distribution is not being made, it would have been in the fitness of things, if the Department had announced that the April quota would be so much and that the quota to the Taluk Committees would be so much and the quota to the Co-operative Societies would be so much. That was not done. I would now ask the Textile Commissioner to give the figures for April quota and request him to place the figures unreservedly befor the public, detailing the number of bales he received, the number of bales he handed over to the traders for distribution, the number of bales he handed over to the taluk committees and also the number of bales he gave to the Registrar of Co-operative Societies for distribution.

MR. P. A. KASIM (*Director of Industries and Additional Textile Commissioner*): From the quota of yarn received in April, no individual merchant has been given any single bale of yarn. All the stock has been distributed only to the Co-operative Societies and the Taluk Committees.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: That is very good information. But unfortunately in the country.....

PRESIDENT: I think there is an easy solution for that. The Government would have absolutely no objection to as much publicity being given when necessary by responsible persons. The Department is not always in a position to give complete figures about the quantity of yarn available. Therefore, this Government would welcome the formation of a Central Committee for dealing with distribution. The Central Committee may be constituted say by five or seven members. Three persons may be from this House and two may be from the other House, and let the Committee deal with the yarn position and announce

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a policy in regard to the distribution. The work of publicity will be partly their responsibility, because they would be aware of the situation. This is an aspect which the honourable member may consider. It is a proposition which the Government will be perfectly prepared to accept.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: I thank you for the suggestion. I have to say that as suggested by the Chair in the morning, I have been in touch with some of my friends in this House and have formulated some points as a concrete suggestion. That I think will improve the situation. I shall give the suggestions after making one or two observations.

The work of distribution became difficult for the Taluk Agency. The want of a ceiling price for hand-loom cloth is another great factor that helps blak market in the country. The people were troubled over the fact whether the whole quota allowed by the British Government was being brought into the country, whether sufficient transport arrangements had been made, and whether efficient contracts have been made, for transport.

PRESIDENT: I do not understand the first point. Why should anybody suspect the arrangements, unless somebody sitting at the top is making some hocus-pocus arrangement before the yarn reaches Travancore?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: If the Chair will excuse me—I am not responsible for the views of the general public and I am not right in putting them before the house also. Yet sometimes it is necessary to take note of the public feeling. It is only the wholesale importers who are allowed to import the quantity allotted from British India. But I do not know whether it is quite correct. Is it the direct responsibility of the Department or is it the wholesale dealer who is authorised to bring in the stock? Is there any leakage or want of control at the source? There is a kind of feeling that these wholesale merchants who are themselves traders in the country are the cause for the whole trouble and a portion of the allotment going into the black market. But I do not take the responsibility or vouch for the reliability of the views.

PRESIDENT: That feeling will vanish if all these transactions are looked into by the representatives of the public.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: The only remedy will be to give as much publicity as possible.

As regards textiles also there is some difficulty. All over the country, C class dealers are given some quantity of textiles by the Textile Commissioner. That seems to be a matter for the executive head of the Department himself. He knows it, and he is the only person who can fix and distribute the quota to the merchants. But from the consumers' point of view, there are certain localities which do not get anything at all for months together. I may place it before the house and I think I will not be pushed further to an extremity if I say that most of the C class dealers I mean the retail merchants who receive the consignment never sell them. But that may not be the mistake of the authority concerned.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: Is it being hoarded and kept on?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Yes. They do not sell openly and if they sell, it is at exhorbitant black-market rates. Publicity is the first essential. The people do not know whether the merchants get their stock or not and if so when. The merchants approach the Textile Commissioner's Office, get some allotment somehow, take it home and keep it in stock. When people go to the shop to purchase some cloth, the reply would invariably be: "Stock has not arrived." The next day when you go, the reply is "stock has exhausted". That is the kind of standard reply that the C class dealers the retail merchants are giving throughout the country.

MR. K. A. MATHEW: Is it being sold in the black market?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Yes; it must be so. That kind of thing to be avoided. There will also be other honourable members who may know more about the difficulties in the distribution of textiles than I do, and I think they will place the benefit of their knowledge before this House. Now Sir I will make the suggestions I have thought over. I feel that the situation can be definitely improved firstly by the free registration of all handlooms in the State with the necessary specifications under the Defence Rules within a specified period. Secondly, by allotting the available stock of yarn in proportion to the number of looms working in each weaving area or Taluk; thirdly, by fixing the minimum unit of yarn for distribution so as to enable the weaver to work a loom with the quantity allotted: that must be done by Government Fourthly, by recognising and strengthening the yarn distributing Taluk Committees that are working on proper lines now, and by organising and reconstituting others wherever necessary, as an official distributing agency of yarn and textiles. The Committees be brought into existence and must be non-official in character with a fair representation of officers in it. Fifthly, by enforcing unity of control in distribution. The Committee should be the only agency for distribution. The co-operators of the locality should be given representation on the Committee. The Co-operative Society should, wherever they are willing, be made the retail distributing agents as the licensed dealer to distribute yarn to the weaver-member of the societies. This should be under the control of the Committee. Sixthly, by fixing a ceiling price for handloom cloth. Seventhly, by allotting the textile goods for each Taluk and Municipality on a population basis. The City of Trivandrum should be treated on a different footing. Eighthly, by fixing the responsibility on the Committee to advise equitable and fair methods of distribution in each area for the textiles granted to that area and granting the Committee the right of enforcing it through the Textile Commissioner. Ninthly, by forming a Central Committee to advise and help the Textile Commissioner in the distribution of yarn and textiles for the whole State and to organize with the help of the Co-operative Registrar the handloom weavers of the State on a co-operative basis, to put the handloom industry on a sound footing for the future, and by giving a wide publicity to the quantity of yarn and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

textiles supplied from time to time to each locality with the names of dealers to whom that supply is made. Lastly, by allotting to the Fisheries Department a fair quantity of yarn for distribution among the fisher folk, for repairing and manufacturing their nets and fixing the responsibility of the distribution with that Department.

If these things are done, the situation could be relieved to a certain extent. I hope the House will accept my specific suggestions mentioned above.

PRESIDENT: Other honourable members have given notice of adjournment motions. I shall call them first before asking the other members to speak.

MR. V. GANGADHARAN NAIR (*Quilon* cum *Kottarakkara*): Sir, in supporting Mr. Nataraja Pillai, I need only agree to the proposition that he put forth. As one intimately associated with the weavers in Quilon and Kottarakara Taluks, I must say that if the Government do not do something very effective now, to relieve the distress of the weavers, a very serious situation may develop. No yarn means no employment, and no employment means no food for the weavers. If this situation is to develop like this, I think the Government will have to introduce unemployment doles to the weavers if they do not succeed in procuring sufficient quantity of yarn for the weavers in our State.

Regarding distribution, I entirely agree with the suggestions put forward by Mr. P. S. Nataraja Pillai. It is an agreed proposition, but my point is that somebody should be sent out from the State to bring in more yarn to the State so that at least..... ....

PRESIDENT: What is the proposal that the honourable member would make as to that?

MR. V. GANGADHARAN NAIR: Some efficient officer should be posted in Bombay or Madras to persuade the authorities there and to send in our quota properly. I am told that our quota is not coming here regularly.

PRESIDENT: The whole point is that there is a central agency. If every unit were to send their officers, the situation would become difficult. The only thing that Government can do is to bring pressure by way of representations to the Government of India from time to time. We are doing that, and the honourable members will realise that all these aspects were placed before this House and incidentally at this moment certain other people representing the British Government were present here and they undoubtedly took careful note of what was taking place here. On the other hand, if any officer is sent out from here, he would have absolutely no influence or power and would find it difficult if not impossible to carry on his duties.

MR. V. GANGADHARAN NAIR: Sir, as a matter of fact, I know that a 100 bales of yarn were delayed at Madura recently even though the Textile Commissioner had already ordered the distribution of that yarn, because of the waggon difficulties.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT : I suppose the honourable member knows that there is a black market in waggons (Laughter). Unless a certain number of arguments are used, the waggon could not move.

MR. V. GANGADHARAN NAIR : Of course, these are the difficulties that would have to be solved.

PRESIDENT : Those difficulties will not be solved by Government interference, because we know it for ourselves that the supply of rice for instance was stopped at various points at the beginning stage, until the Government of India put their feet down and came to the rescue, especially when rice had to travel from Kashmir to Cape Comorin. At every stage, the difficulty in regard to waggons was felt. I may now reveal the facts, *viz.*, that until the Viceroy took the matter in his own hands and said that before a week was over since his visit the quota would reach our place, the situation remained very difficult. Black market existed at every stage, and unless some kind of a sudden act is taken from the top, relief cannot be expected.

MR. V. GANGADHARAN NAIR : It is one of the difficulties.

PRESIDENT : The difficulty arises with regard to yarn, textiles, machinery and various other things. It is easy to hide one thing, to put away one carriage at the farther end of the yard, especially when the station master is in charge of the goods traffic. Very many arguments may have to be used for the release of these waggons at the station yard.

MR. KADAKKAVUR P. MADHAVAN (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*) : Sir, the cries of the handloom weavers are particularly heard in Neyyattinkara, Trivandrum, Chirayinkil, Quilon and Kottarakkara Taluks. It may be remembered that for the last 3 months these poor handloom weavers of these taluks were completely starving for want of adequate yarn. Yesterday you made the statement that there are about 30,000 handlooms in the State. But as I understand from the census taken by the S. N. D. P. Yogam, there are about 40,000 handlooms in the State. If one handloom weaver is to keep his loom occupied for a month he wants at least $2\frac{1}{2}$ bundles. The distribution of the available quantity of yarn was done in such a funny manner that it was not possible for even a single individual to run his loom. I myself am aware of the fact that in Chirayinkil Taluk where there are about 6,000 handlooms a Taluk Committee got about 10 or 15 bales and the Committee which consisted of persons who did not know anything about this handloom business decided that 3 "Kazhis" (കഴി) should be distributed to one handloom weaver. It may be remembered that without one bundle it is not possible to make a wharf (ചാപ്പ). As my learned friend Mr. Nataraja Pillai stated, what has happened is that the poor handloom weaver who was loitering in front of the Attingal Taluk Cutcherry for days together without food purchased it and sold it there for double the price and went away with his money. So if it is to see that the handloom weavers are to get on with the industry, as the Dewan President

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

yesterday stated the policy, the Government is to encourage cottage industries in the State—the Unit that is to be distributed must be at least as 2½ bundles. Without 2½ bundles it is very difficult to work a loom. Again if that is to be the unit to be supplied we will require 2,500 bales a month. But as the Dewan President yesterday stated it is not possible to get that amount now. So the only solution that can be possibly suggested is that we must at first have a data of how much yarn it is possible for us to get and after getting that data it must be decided to distribute to some of the weavers at one stage and afterwards from the next consignment to another batch and so on so that this black marketing business will stop. I do concede that this is a season of black marketing.....

PRESIDENT : Even then there is nothing to prevent a richer man trying to corner these commodities from time to time unless you have an agency to see that these men would not continue to do so.

MR. KADAKKAVUR P. MADHAVAN : As my honourable friend Mr. Nataraja Pillai said, if we will have a central committee with official and nonofficial reperesentatives as members of the Committee and Taluk Committees along with the Census taken and if we give free licences the situation will improve. So in that manner we will stipulate the persons to whom the yarn is to be given and to whom the next quota would be due.

PRESIDENT : And also to see that the men with the yarn work with the loom in their possession.

MR. KADAKKAVUR P. MADHAVAN : That can be done with the heid of the Proverthicars. Again the method of distribution which is now adopted entails more or less a dual responsibility. Sir, you will remember that the Textile Commissioner has now made this arrangement. He will see that according to the census taken by the Co-operative Registrar there are about 17,000 looms under the Co-operative Societies. There are only 23,000 looms which are not under these Co-operative Societies. What is happening is that these Weavers' Co-operative Societis are not the only agencies through which it is distributed. I have also noted that Co-operative Societies which were defunct for the last so many years have now begun to work on making the only offer of issuing yarn to the members. What is done there is when a person becomes a member of the Society he is given half a bundle. Half a bundle, as I have suggested, is not sufficient to work a loom. The member has to pay Rs. 6-for this half bundle. His membership fee is Rs. 5. Now this man sells his yarn for Rs. 12 and thus makes a gain of Re. 1. in the bargain that is going on at every centre in Travancore today. There is another thing also. Some person join these co-operative societies and purchase yarn from them. Next day he will go to the taluk and say that he did not get yarn. The taluk committee gives yarn to this person who is also a member of the co-operative society. This person get yarn, both from the co-operative society and the Taluk Committee.

PRESIDENT : What does the co-operative societies gain by these?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KADAKKAVUR P. MADHAVAN : They get so many members.

PRESIDENT : And then?

MR. KADAKKAVUR P. MADHAVAN : I do not know what happens then But there is this rush to the co-operative societies. People go there and enlist themselves as members of the co-operative societies. But even people who are not weavers go there and get themselves enlisted as members. The next day the co-operative society will give him half a bundle of yarn which he can at once sell. Because of this dual responsibility of distribution there is black marketing business. Again with regard to the textiles, as Mr. Nataraja Pillai stated unless it is distributed on the basis of population it will not be possible for the poor people in the taluks to get their due shares. An efficient and perfect machinery must work for the equitable distribution of these textiles. It is better to have a central committee for Trivandrum and taluk Committees under this central committee and these taluk committees will take the responsiblity of distributing these yarn. I will submit that in these taluk committees representatives of weavers may be taken so that they know the ins and outs of these weavers. The taluk committees now constituted consist of persons who know nothing of this handloom weaving. My submission therefore is that the methods suggested by Mr. Nataraja Pillai should be accepted.

MR. A. K. BHASKER (*Quilon cum Kottarakara*) : മി. നടരാജപിള്ള ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച അടിയന്തിരപ്രമേയത്തോട് യോജിക്കാൻ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ നാല്പതിനായിരത്തോളം കൈത്തറികരം ഉണ്ട്. നെയ്ത്ത ഈ രാജ്യത്തെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു കുടിൽ വ്യവസായമാണ്. ആ തൊഴിൽ ഇപ്പോൾമരണം പ്രാപിക്കുന്ന സ്ഥിതിവരെ എത്തിയിരിക്കുന്ന. ഒരു കൈത്തറിക്ക നെയ്ത്തിനായി ഒരാളും നൂല പൂറവുന്നതിന മറെറാരാളും പാവുണക്കുന്നതിനും മറുമായി ശരാശരി രണ്ടാളും അങ്ങിനെ എല്ലാം കൂടി നാലുപേർ ഒരു കൈത്തറികൊണ്ട ജീവിക്കുന്ന. ഇങ്ങിനെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെ ഒരു ലക്ഷത്തിഅറുപതിനായിരം ആളുകരം ഈ കൈത്തറിനെയ്ത്തുകൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്ന. ഒരാളിന് ഒരു രൂപാ കൂലിവച്ച നോക്കിയാൽ ഒരു ലക്ഷത്തിഅറുപതിനായിരം രൂപാ ഇതുകൊണ്ട് ഒരു ദിവസി അവർ സമ്പാദിക്കുന്ന. അതായത് ഈ തൊഴിൽ നടത്താൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാതെ വന്നാൽ ഒരു ലക്ഷത്തി അറുപതിനായിരം രൂപാ ദിവസം പ്രതി ഈ രാജ്യത്തേയ്ക്ക നഷ്ടം വരുന്ന. അല്ലെങ്കിൽ ഇതയും രൂപയ്ക്ക് അവർ ദിവസം പ്രതി കടക്കാരാകുന്ന. അതല്ലെങ്കിൽ അവർ പട്ടിണിക്കിരയാകുന്ന. ഇതു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിന്റേയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും സത്വരമായ ശ്രദ്ധയ്ക്ക വിഷയമാകേണ്ടതും, അതിന വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിന്റെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കടമയും ആകുന്നു. അവർ സമാധാനപ്രിയരും രാജഭക്തരുമാണ്. മൂന്നു നാലുമാസക്കാലമായി തൊഴിലില്ലാതിരുന്നിട്ടും അവർ സമാധാനപരമായി ജീവിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവർ സമാധാനപരമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. നൂല് കിട്ടായികയാൽ തൊഴിൽ നടത്തുന്നതിനു സൌകര്യം ഇല്ലാതെ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇന്ന് അവരുടെ നില വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ഇതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ ടെക്സ്റ്റൈയിൽ കമ്മീഷണരെ സമീപിച്ചു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നന്വേഷിച്ചോട്ടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞതു് കൊല്ലത്തു നൂലുവിതരണം നടത്തുന്നതിന് അവിടെ ഒരു താലൂക്കു കമ്മിറ്റി ഉണ്ട്, ഈ കമ്മിറ്റി മുഖാന്തിരം പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാം എന്നാണ്.

കൊല്ലം കൊട്ടാരക്കര ഈ താലൂക്കുകളിൽ ആകെ ഞങ്ങളെടുത്ത സെൻസസ്സ് അനുസരിച്ചു പതിനായിരത്തി എണ്ണൂറിപതിമൂന്നു കൈത്തറികൾ ഉണ്ട്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു മാസക്കാലത്തിനുള്ളിൽ നൂറിപതിനാറു ബെയിൽ നൂലുമാത്രമാണ് ആകെ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. അതും ആറു കഴിവീതവും രണ്ടാമതു പത്തു കഴിവീതവുമാണു ഓരോ തറിക്കാക്കും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ തൊഴിലിനു തീരെ മതിയാകുന്നതല്ല. കൊടുക്കുന്ന നൂല് ഒരു പാവിനു മതിയാകാതെ വരുന്നതുകൊണ്ടണു ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റു് ഉണ്ടാകുന്നതു്. അവരുടെ തൊഴിലിനു് ഒരു തറിക്കു് രണ്ടരക്കെട്ടു നൂലു വീതമെങ്കിലും കൊടുത്തെങ്കിൽ മതിയാവൂ. എങ്കിൽ മാത്രമേ അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു തക്കവണ്ണം നൂൽ തികയുകയുള്ളൂ. ഈ നിലയിൽ മാത്രമേ അവരെ സഹായിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതുതന്നെയാണു്. എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം കൂടുതൽ കൈത്തറി നെയ്ത്തുള്ളതു നാഗർകോവിൽ, കോട്ടാർ, കൊല്ലം, കൊട്ടാരക്കര, നെയ്യാറ്റിൻകര, ചിറയൻകീഴ് എന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും, മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെറിയ തോതിലുമാണ്. ഈ തൊഴിൽ സാധാരണയായി ഈഴവരും, ചാലിയന്മാരുമാണു നടത്തുന്നതു്. എന്നാൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗ്രാൻറു കിട്ടുന്നതിനായി മറ്റുള്ളവരും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കൈത്തറിനെയ്ത്തുകാർ പരിതാപകരമായ ഒരു നിലയിലാണു എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു് വേണ്ട നടപടികൾ ഉടനടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. സെൻട്രൽകമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കിയാലും ശരി, താലൂക്കുകമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കിയാലും ശരി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Bhasker.]

കൈത്തറി നെയ്ത്തുകാരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കൂടി കമ്മിറ്റികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന മാത്രമേ ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. നൂൽ കിട്ടുന്നതിനു സഹകരണസംഘത്തിൽ ചേർന്നാൽ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു കേട്ടും കാണുകിലും നൂൽ കിട്ടുമെന്ന വ്യാമോഹിച്ചും ഒട്ടവളരെ സാധുക്കളായ നെയിത്തുകാർ അഞ്ചുരൂപാ കടം വാങ്ങി ഓഹരിത്തവണ അടച്ചു അംഗങ്ങളായി ചേർന്നു. എന്നാൽ അവർക്കും നൂല് കിട്ടുന്നതായി അറിയുന്നില്ല. കൊല്ലം താലൂക്കുകമ്മിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ കോവാപ്പറേറ്റിവ് സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളായ നെയിത്തുകാർക്കും അല്ലാത്ത നെയ്ത്തുകാർക്കും കിട്ടിയ നൂല് ഒരുപോലെ വിഭജനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലം കൊട്ടാരക്കര ഈ താലൂക്കുകളിലെ നെയ്ത്തുകാർക്ക് ഇതുവരെ ശരിയായ വിധത്തിൽ നൂൽ കിട്ടിയിട്ടില്ല. നൂൽവിതരണത്തിനായി രൂപീകരിക്കുന്ന സെൻട്രൽകമ്മിറ്റിയിലായാലും ശരി താലൂക്കുകമ്മിറ്റിയിലായാലും ശരി നെയിത്തുതൊഴിലാളികൾക്കുകൂടി പ്രാതിനിധ്യം കൊടുത്തു അവരുടെ താല്പര്യം വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. K CHELLAPPAN PILLAI: I rise to associate myself with the sentiments expressed by Mr. Nataraja Pillai, Mr. Gangadharan Nair, Mr. Bhaskar and others. In doing so, I wish to bring before this honourable Assembly the actual situation in the country.

Now, all these people talked about the position of the weavers. Certainly there is s very, very acute situation in regard to it. But viewed from the point of the consumer also, the textile position is very acute. And it seems to head towards a danger point. Fortunately under war time conditions we have been saved from food riots or any convulsion arising from acute scarcity of food. I say it is gratifying to note that no serious situation has arisen which would force the people to go to extremes.

But at present if the honourable members or if the Dewan take stock of the situation and judge the situation by the number of complaints that are pouring before us from every section of the public, they will be able to know how far the situation has worsened. Today in Trivandrum itself, there are weavers who have come with all sorts of complaints, and merchants too with many others. If we go about the whole country, as I have done throughout my constituency, these days, to enquire about the situation, we will be able to understand how much the poor people are suffering from the scarcity of clothes. They go to a shop and ask for a piece of cloth, two yards or four yards. They are told by the merchants that the consignment has not arrived. If an honourable man goes, it is certain they say that they have not got the stock. But if a man whom the merchants know to be quiet and not troublesome approach them they will have stock and sell it at treble or four times the actual price. That is what we have seen people in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the country are experiencing every day. And this discontent has been brought before the Assembly by my honourable friends. I do not know what the people will feel when we go back from this Assembly without offering and finding a solution for this problem.

Then there is the complaint from the merchants too. They complain that they do not get any stock. When we ask them why they did not get the stock, they say that licences were not issued properly; that some people were preferred to others and etc. They sometimes even go to the extent of saying that money has to be spent to obtain licences. That is what they say.

PRESIDENT: That cannot possibly be so, because if money has to be spent, it should be on me and nobody else. I may inform you that the distribution, to the wholesale dealers in regard to textile, is done personally by me and is done with reference to the durability and prestige of the firm and they are being dealt with in regular rotation. We have determined that in various localities the biggest dealers should be given the licences in rotation because they alone have trade facilities. And that goes round once in a month or once in two months. All these orders are passed directly by the Dewan and if any money goes to anybody, it is to the Dewan. As a matter of fact, when there are 50, 60 or 70 merchants in a locality and only one or two merchants get the licences, it is natural that all the 58 or 68 have to give some reason for not getting the licences. Of course, if any one functionary makes up his mind to make some money out of this business, he can certainly do so. But I am sure honourable members will understand that where you have to handle the textile distribution through a limited number of channels and consequently have to disappoint a number of others, it will be impossible not to have all such complaints. People sometimes even say when a man is appointed, say in the Excise Department "So-and-so is appointed in the Excise Department because he spent some money for it." They will even say that a money order dated such-and-such for Rs. 25 was sent, etc. You will find, therefore, that such complaints do not take us anywhere. The only alternative to this system is Government-rationing as in the case of food. If the Government can take up the responsibility of rationing textiles to every consumer, that, of course, is one solution. But honourable members will realise that it was bad enough to have rationed food. The other distributions will have to be done in some way which will meet all difficulties and I feel some kind of publicity should be given to the matter. If honourable members will address their observations to finding out some method by which this distribution can take place, necessarily through certain limited number of channels rather than a large number, much of the complaints can be got rid of.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I understand the position. Where the canker lies, it is for the Government and the people to find out.

PRESIDENT: I am now looking forward to definite suggestions which might be taken up.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: The whole question turns upon the fact that there is great complaint against the department itself. I have today seen samples of cloth given to some merchants, I mean, to the Ponkunnom co-operative society. I do not know for what purpose the cloth can be used. It is rough and thick and looks like canvas. It is such stuff that they got there this time.

PRESIDENT: What is the cloth?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Some canvas.....I was told the secretary was compelled to buy that cloth. At least he found that all that he could get as cloth for wear was that stuff.

PRESIDENT: Which is the co-operative society? Can I have the name? I would like to have the name of the Co-operative Society which has compelled a person to purchase this kind of cloth.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I do not have the name now. But the Co-operative Society say that there was no other variety supplied. Anyway, whatever the reason may be, today the head of the department, who I know have acquired a very good reputation as a judicious officer, stands condemned before the bar of public opinion, unless this state of affairs and this discontent is allayed, there will be no peace in the country.

Then, with regard to the distribution of yarn. As has been pointed out by my honourable friends, the situation in Mavelikara and all taluks is acute. They also complain that there is partiality shown in the distribution of yarn and there have been troubles due to duplication of agencies.

MR. P. K. KUNJU: May I know whether the partiality is attributed to the officer?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: It is partiality on the part of the officer to give a man that kind of stuff.

PRESIDENT: How is that?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I say that knowing that such a stuff was useless for wear, it should not have been issued. I saw the cloth myself and found it absolutely useless for wear.

MR. P. K. KUNJU: Is the honourable member aware that the Textile Commissioner did not see the cloth directly?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I do not know that.

MR. A. K. BHASKAR: What is the name of the Co-operative Society?

PRESIDENT: Is that the Urban Co-operative Society, Ponkunnam.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I do not know, the exact name now, I shall give it later, Sir. Again I was told that some Co-operative Societies were also dealing in a very dishonourable way in the matter of yarn.

PRESIDENT: The honourable member is using very strong language. The word imputes corruption of a high degree.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I am not accusing the Co-operative Department, Sir. I was telling about a co-operative society which is nearby, in which the members have been quite dishonourable in their action. The Co-operative Society was allowed a quota of yarn according to membership. A member purchasing a share of the society, got a quota of yarn, which he sold in the black market. By thus spending Rs. 10 for a share in society, he got Rs. 30 profit in the black market. I do not know whether the Registrar knew anything about it. It is all the outcome of the duplication and triplication of agencies. The bales which have now arrived have not been distributed. Altogether there are about 40,000 weavers as could be gathered from the statistics supplied by the S. N. D. P. and other bodies. We want to know whether any statistics was taken of the quantity or of cloth that has been imported here after the war began. As in the case of food, unless some account is taken from month to month or even from week to week, and situation handled properly crisis on cloth cannot be overcome.

I agree with all the suggestions that have been put forward by Mr. Nataraja Pillai in dealing with the situation. What is wanted is the co-operation of the people as well as members of the legislature and other non-official bodies in the matter of getting the problem solved very satisfactorily. As Mr. Nataraja Pillai suggested, I appeal to the honourable members to cooperate with a spirit conducive to the welfare of the people and try to tide over the situation as far as cloth and yarn are concerned.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH (*Minachil* cum *Thodupuzha*): സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസഞ്ചയയത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതിയാണ് തുലം വസ്ത്രവും. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു ക്ഷാമമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കണ്ട അവസരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശക്തിയായ അസ്വസ്ഥത ഉണ്ടാവുകയും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങൾ ഭയവിഹ്വലരായി പലവിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഭക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇപ്പോൾ വളരെ തൃപ്തികരമായ ഒരു നില വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഭയവുമില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു അരുക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഇന്നു, ഏഴുമാസത്തിനുവേണ്ട ഭക്ഷണസാധനം നമ്മുടെ കൈവശത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതോടുകൂടിത്തന്നെ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശങ്ക ദൂരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ എന്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ജനങ്ങൾ കൽപ്പിക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി സംശയസ്ഥാനത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. ഭക്ഷണം ഇല്ലാത്തവർക്കു ഭക്ഷണം തെണ്ടി പുറത്തു പോകുന്നതിനു വസ്ത്രം അത്യാവശ്യമാണ്. ആ കണക്കനുസരിച്ച്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Chazhikattu Joseph]

ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ അത്യാവശ്യം വസ്ത്രമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി ജനങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നു വസ്ത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിനു ക്ഷാമം വന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരായിതീരുക സ്വാഭാവികമാണ്. വസ്ത്രത്തിനു ക്ഷാമം നേരിട്ടു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവിടവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന തറിനെയ്ത്തുകാർ വളരെക്കാലം ഉപയോഗിക്കാതെ ഇട്ടിരുന്ന തറികൾ നന്നാക്കി ഈ അവസരത്തിൽ ജോലി ചെയ്താൽ വളരെ ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടതിനെയ്ത്താരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം തറികൾ കൂടുതലായി വന്നതോടുകൂടിതന്നെ നൂലിന്റെ ആവശ്യം മുമ്പുണ്ടായതിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായി വർദ്ധിച്ചുവരുകയും, സാധാരണ കാലങ്ങളിൽ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നൂലുപോലും മതിയാകാതെ വരികയും ചെയ്തു. വസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലം നൂലാണല്ലോ. നൂലിനു ക്ഷാമം വന്നപ്പോൾ, ആ ക്ഷാമത്തിനു ശക്തി കൂടി... എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും ഈ നാട്ടിൽ ഒരുലക്ഷത്തഞ്ചുപതിനായിരത്തോളം ആളുകൾ നെയ്ത്തിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു കാലയാപനം ചെയ്തുവരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചു. നൂലിനു ക്ഷാമം കണ്ടപ്പോൾ വസ്ത്രത്തിനു ക്ഷാമം വരുമെന്നു വ്യാപാരികൾ കണ്ടു. വസ്ത്രത്തിനു ക്ഷാമം നേരിടുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ വ്യാപാരികൾക്കു ഭീതി തുടങ്ങി. കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വസ്ത്രം അവർ ഒളിവിൽ മാറ്റി. ഈ പ്രാരംഭത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു കൈക്കൊണ്ട നടപടികൾ നടത്തി. വസ്ത്രത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റു വന്നുതുടങ്ങി. ഏതാനും വസ്ത്രങ്ങൾ ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിൽ പോയി ഒളിച്ചതിനു ശേഷമാണല്ലോ കോട്ടാ പ്രകാരം വിതരണം തുടങ്ങിയതു്. വാറിയകിണറ്റിലൊ കുളത്തിലൊ കുറച്ചു വെള്ളം വന്നാൽ അതു ഒരിക്കലും തികയുകയില്ല. അപ്രകാരം വസ്ത്രവും നൂലും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു തികയാതെവന്നു.

MR. E. K. MADHAVAN : കിട്ടിയതായ വസ്ത്രങ്ങൾ ശരിയായ വിധത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ചോദ്യം മനസ്സിലായില്ല.

PRESIDENT : If the honourable member who is on his legs does not understand the other hon. member, the only recourse is to continue the speech.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: വസ്ത്രങ്ങൾക്കും അതുപോലെതന്നെക്ഷാമം ആരംഭിച്ചു. അത്യാവശ്യത്തിനു വേണ്ട നൂലും വസ്ത്രവും പുറത്തുനിന്നും വരാതായി. നൂറുപേക്കു മാത്രം ആവശ്യമായ സാധനം കയ്യിലിരിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മ്പോൾ മുന്നൂറുപേർ ആ സാധനം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എത്ര സമർത്ഥന്മാരായ ആളുകൾക്കും ഇരുന്നൂറുപേരെ അതുപ്പുരാക്കേണ്ടതായിത്തന്നെ വരും. ഇതു സഹജമാണ്. ഒരു തറിക്കു രണ്ടരക്കെട്ട് നൂൽ ആവശ്യമാണെന്ന് പറയുന്നു. അതുപോലും കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണു വന്നിരിക്കുന്നതു്. തറിക്കാവശ്യമായ നൂലു തികഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തറിയിൽ ജോലിചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

MR. K. MADHAVAN: In a bale there are about 40 bundles.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH: 'കെട്ട്'. എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ചെറിയ കെട്ടുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. മെമ്പർ ഉദ്ദേശിച്ച തരമുള്ള വലിയ കെട്ടുകളല്ല. ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ച തരത്തിലുള്ള പതിനായിരത്തോളം കെട്ടു നൂലുകൾ വേണം ഇന്നത്തെത്തറികളിൽ ജോലിനടക്കുന്നതിന്. അതിനുവേണ്ടത്ര നൂൽ നമുക്കു കിട്ടുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം വസ്ത്രവും നൂലും കിട്ടാതെ അതുപ്പുരായി ഭവിക്കുന്നു.

MR. P. M. VARGHESE: ഉള്ളതുപോലും ശരിയായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു അറിയാമോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: അതെ പതിനാറു മുഴം വസ്ത്രം ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ, ഒരാൾക്കു ഒരു മുണ്ടിനു നാലു മുഴം തുണിയും വേണം. ഈ പതിനാറു മുഴം തുണിക്കു എട്ടുപേർ അപേക്ഷകരും ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. എട്ടുപേർക്കു അര മുണ്ടു വീതം കൊടുത്തു അതുകൊണ്ടു ഉപകാരമില്ലാതെ വസ്ത്രം കളയുന്നതിൽ ഭേദം നാലുപേർക്കു ഓരോ മുണ്ടു കൊടുക്കുകയും നാലുപേർ മുണ്ടില്ലാതെ പോകുകയുമാണ്.

MR. P. M. VARGHESE: അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറു കൺട്രോൾ വച്ചതു അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്നാണോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: വളരെനന്നായി എന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. വിതരണം വാസ്തവത്തിൽ വിഷമമാണു. അതിൽ ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടങ്ങൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ ചില കോവാപ്പറേറീവു് സൊസൈറ്റികളും അബദ്ധങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കച്ചവടക്കാരും കള്ളങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിതരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ അറിവിൽ നാലായിരം മുതൽ അയ്യായിരം വരെ സി. ലൈസൻസ്സുകൾ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ട്. അവക്കെല്ലാം റൊട്ടേഷൻ അനുസരിച്ചു് വീതിക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. K. NILAKANTHAN : കിട്ടിയവക്കുതന്നെ പലപ്പോഴും കിട്ടുകയും ചിലക്കു കിട്ടാതെയുമിരിക്കുന്നതായി അറിയാമോ ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: അതു വളരെ കുറകുറവും സങ്കടകരവുമായ പ്രവർത്തിയാണ്. എല്ലായാളുകൾക്കും ഒരുപോലെ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു മനുഷ്യനു വസ്ത്രം കിട്ടുന്നില്ലെന്നും വേറൊരാൾക്കു കിട്ടുന്നു എന്നും വരുന്നതു അതു കാര്യമായ ഒരവസ്ഥയല്ല.

സർ, ഒരു തവണയ്ക്കു ൧,൦൦൦ രൂപയ്ക്കുള്ള തുണി വാങ്ങിച്ചു് ഒരു കോവാപ്പറേറീവു സൊസൈറ്റിക്കാരു പറയുന്നതു്, ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ ചരക്കുവളരെ മോശമാണെന്നാണ്. വാങ്ങിച്ച കൂട്ടത്തിൽ നല്ലതരം തുണി ഉണ്ടായിരുന്നാലും, കിട്ടിയതെല്ലാം മോശമാണെന്നാണ് വെളിയിൽ പറയുന്നതു്. അതു സ്വീകരിക്കത്തക്കതല്ല. കാരണം തുണിയുടെ തരഭേദം അനുസരിച്ചു് പല ഇനം തുണി ഒരാൾക്കു ലഭിച്ചെന്നുവരാം. അതിൽ വളരെ നല്ലതും അത്യാവശ്യമുള്ളതും അതേസമയം അത്യാവശ്യമില്ലാത്തതും കുറേ താണതരങ്ങളും വന്നുവെന്നുവരാം. വ്യാപാരികൾ നല്ലതും ചീത്തയും സ്വീകരിപ്പാൻ തയാറായിരിക്കണം. കച്ചവടക്കാരുടെയിടയിൽത്തന്നെ പലർക്കും പല കണക്കനുസരിച്ചാണ് തുണിത്തരങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ചിലർക്കു കൂടുതലും മറ്റു ചിലർക്കു കുറവും. ഇതു് നീതിയല്ല. അതുകൊണ്ടു്, ഇങ്ങനെയും വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള കച്ചവടക്കാരുടെ ഒരു കണക്കെടുത്തശേഷം ഈ കൂടുതൽ കുറവിനെ പരിഹരിക്കാൻ നോക്കണം. അങ്ങിനെയായാൽ അവരുടെ ഇടയിലും പരാതി ഉണ്ടാകയില്ല.

സർ, ഈ തുൽവിതരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുകൂടെ ഒന്നുരണ്ടു കാര്യം പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബർ നടരാജപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. തുൽവിതരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നെയ്ത്തുകാരുടെ ഇടയിൽ വലിയ അസംതൃപ്തികരം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പരാതിയെ പരിഹരിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അതിനായിട്ടു് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള നെയ്ത്തുകാരുടെ പേരുവിവരം ഫീസുകൂടാതെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഫീസും ലൈസൻസുമില്ലാത്ത യാതൊരു ഏർപ്പാടുമില്ലല്ലോ. അതിനുപുറമേ ഓരോ താലൂക്കിലുമുള്ള തറികളുടെ എണ്ണം മനസ്സിലാകും. പിന്നീടു് ഓരോ മാസത്തിലും വരുന്ന ബെയിലുകളുടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കണക്കനുസരിച്ച് ഓരോ താലൂക്കിലും വീതിക്കുക. ചില താലൂക്കിൽ തറികളും ഇനങ്ങളും കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കും, മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുറവായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ആതാതു താലൂക്കിന്റെ യോഗ്യതയും ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് നൂൽ വീതിക്കണം.

PRESIDENT : The hon. member will finish his remarks soon because he has exceeded his time and other honourable members have to speak.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : സർ, ഇപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള നെയ്ത്തുകാർക്ക് എല്ലാവർക്കും ഏകദേശം ഒരുപോലെ നൂൽ കിട്ടത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നതിന് ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്ക് താലൂക്കുതോറും ഓരോ കമ്മിറ്റികൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ആ താലൂക്കുകമ്മിറ്റിയെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കാൻ ഈ സഭയിലുള്ള ഏതാനും അംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ നൂൽ വിതരണം പരാതി ഒന്നുമില്ലാതെ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു. ഇതു എത്രത്തോളം പ്രായോഗികമാണെന്ന് ഒരു ആറുമാസക്കാലം ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടു പിന്നീടു വേണമെങ്കിൽ ഭേദഗതി വരുത്താം.

PRESIDENT : I have listened to the remarks made by various honourable members. The points which Government would like to be elucidated have not yet been squarley faced. So far as the constitution of the Central Advisory Committee is concerned, I have indicated that Government will not be ayerse to form such a committee. But the more important and really more operative part of the work to be done is by the taluk or local committees. What Government would be grateful to have are suggestions as to the extent to which local co-operative organisations could be used, whether local co-operative organisations could be divided into two categories, should co-operative organisations which have newly sprung up for this particular purpose be kept out of the system, and so on. If co-operative organisations are not to be utilised, what other organisations can be suggested, how that organisation is to come into being and who are the likely members of that organisation? These are matters on which the opinion of the house will be of the greatest assistance to the Government.

MR. R. MADHAVAN NAIR : സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബർ നടരാജപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ആറു കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തു നേരിട്ട ആഹാരസാധനദൗർലഭ്യത്തെ ബുദ്ധിപൂർവം വളരെ പ്രാപ്തിയോടുകൂടി ശരിപ്പെടുത്തിയ ഗവണ്മെൻറ്, ഈ വസ്ത്രപ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൗരവം എത്രത്തോളം ജനങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അന്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Madhavan Nair.]

നാട്ടിൽനിന്നും ആഹാരസാധനങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നതിലേക്ക് കപ്പലോ, ടയിനൊ സമയാസമയങ്ങളിൽ ലഭിക്കാതിരുന്നിട്ടും. ക്ഷേണസാധനങ്ങളും നാട്ടിൽകൊണ്ടുവന്ന് വിതരണം ചെയ്യാൻ സാധിച്ച ഗവണ്മെൻറിന് ഈ വസ്തുത്തിന്റെയും നൂലിന്റെയും കാര്യത്തിൽ അല്പംകൂടി ശ്രദ്ധി ച്ചാൽ, നിശ്ചയമായിട്ട് ഇതും നാട്ടിൽ സുലഭമാകും. കച്ചവടക്കാർക്ക വിതരണം ചെയ്യുന്ന തുണിത്തരങ്ങളിൽത്തന്നെ അവർ പല കഴപ്പുങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കഴപ്പുങ്ങളേയും അഴിമതികളേയും കണ്ടുപിടിക്കാൻ ടെക്സ്റ്റയിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും സാധിക്കുക യില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ക്ഷേണസാധനങ്ങൾക്കും മറ്റും റേഷൻ കാർഡു വച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തുണികൾക്കും ഒരു റേഷൻ കാർഡു സിസ്റ്റം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ഒരു ആശ്വാസത്തിനു വകയുണ്ടാകും. ഈ വൈഷമ്യത്തിനുള്ള ഏക പരി ഹാരം ഈ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളു എന്ന് ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധി പ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. J. T. MORAIS: Sir, in supporting the motion of the honourable member Mr. Nataraja Pillai I would like to add a few remarks. The yarn problem has got two sides. First is the question of getting as much yarn as possible from outside. That is a matter in which non-officials can do very little. It must be left entirely to Government. Then there is the question of distribution. In the question of distribution, greatest care has to be taken in preventing black marketing and in seeing that the actual user gets the yarn. In my opinion black marketing comes into being in three ways. First, the weaver is given less than the quantity which he could use and, as pointed out by honourable members, he does nothing with it because he is not able to use it and so he throws it at a higher price in the black market and makes some profit. I understand that there are looms which can use only particular types of yarn. There are looms which can use only 60 counts and 40 counts. The weavers who get the yarn get them indiscriminately, say loom owners of 60 counts' loom get 20 counts which they cannot use. These also the people sell because there is no use for that yarn for them. Then, for lack of supervision the dealers sell the yarn not at the proper rates. All these could be avoided by the constitution of local committees as suggested by Mr. Nataraja Pillai. These committees must consist of officials and non officials and they should be given power to supervise the retail dealers and also to distribute yarn among the actual users. Only then, can this black market be effectively controlled and the weaver or the user of the yarn can get the yarn which he requires.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Then, another difficulty that is noted is that, the weaver is not able to get the quantity commensurate with his production. He is given less than his requirements. The supply is limited and hence it is not possible to give at the same time to all the weavers such quantities of yarn as they require. This can be remedied only by adopting a system of rotation.

Then, I would like to point out another matter. The yarn is required not only for the weavers, but a large quantity of it is required also for making fishing nets. The honourable member Mr. Nataraja Pillai suggested that the distribution of yarn to the fisher folk should be done by the Fisheries Department. I do not think that it would be a feasible proposition. In the first place, the Fisheries Department do not have the required personal for that. I think it could be adequately dealt with by taluk committees: The only thing that we have to see is that some representatives of the Fisher folk are taken into the Taluk committees.

My suggestion finally is that Taluk committees should be constituted in all the taluks where there are weavers and those committees must be able to supervise the licensees, the actual sellers, and see that yarn is given to the weavers and to the fishermen according to their requirments.

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI: (*Chirayinkil*-cum *Nedumangad*): In view of the suggestion from the Chair, I must speak a few words about the co-operative societies. When there was acute scarcity of yarn and black marketing and profiteering were the order of the day, the Textile Commissioner issued a notification to the effect that the Government had decided to distribute yarn through co-operative societies or recognised weavers organisations and in places where these did not exist under the supervision of Government sponsored committees. On the basis of this notification, the Cooperative Registrar, the special Officer, and his staff toured the different weaving centres and encouraged people to become members of the co-operative societies. They became members of the societies not with a view to profiteer trade in black markets or indulge in double dealing, as suggested by certain honourable members, but with the hope that with the limited funds with them, they would not have to resort to black markets and that they would be able to get yarn at moderate rates regularly by becoming members of cooperative societies. Soon after that, the Taluk committees were also formed In the Chirayinkil Taluk, I have attended some of the meetings of the Taluk committee. The Textile Commissioner himself was responsible for proposing me to the Chair at the first meeting, and this question was fully discussed and decided there. We decided that the Taluk Committees should undertake the distribution of yarn and that those who are members of the Co-operative societies should get yarn from the Co-operative Registrar. The Textile Commissioner promised that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. R. Ramakrishna Pillai.]

enough yarn would be supplied to the Cooperative Registrar to meet the demands of co-operators. But the complaint in the Taluk is that those who joined the Co-operative societies were penalised for becoming members and they did not get even one tenth of the yarn supplied to non cooperators. It was said that the Registrar of Cooperative Societies use eight bales of yarn for propaganda. Of course the Registrar got this on the distinct understanding that the bales would be used for enlisting members. Now that there has been some scandal about the yarn distribution. I wrote to the Dewan to make enquiries. There is also a complaint that the cooperative societies' quota has not been distributed. About that also, I wrote to the Dewan so that the present situation may be clarified. I would request the Government to satisfy the public that an enquiry has been made and that the necessary steps have been taken to improve matters.

MR. E. K. MADHAVAN : സർ, എത്രയും പുരുങ്ങിയകാലംകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അതൃപ്തി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ് ടെക്സ്ടയിൽസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്. ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം, നൂല്കാം തുണിത്തരങ്ങാം ഇവയുടെ വിതരണവും അവയുടെ മേൽനോട്ടവുമാണ്.

തുണിത്തരങ്ങാം വിതരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ എ. ബി. സി. എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ക്ലാസ്സുകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ എ. ബി. എന്നീ ഇനക്കാരെ ഒഴിച്ചുവിട്ടാൽ പിന്നീടുള്ളതു് സീ. ക്ലാസുകാരാണ്. ഈ സീ ക്ലാസുകാരായ കച്ചവടക്കാരാണ് വിതരണത്തിൽ പല തകരാറുകളും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവരെ സംബന്ധിച്ചു് ചില കാര്യങ്ങാം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. തുണിത്തരങ്ങാം ഇവർക്കു് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി അറിഞ്ഞു് ജനങ്ങാം അവരെ സമീപിക്കുമ്പോാം കോട്ടാ അവർക്കു് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു ഫോാംസെയിൽ കച്ചവടക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും പറയുന്നു. വീണ്ടും അടുത്ത ദിവസം അവരെ സമീപിക്കുമ്പോാം അവർക്കാം അവർക്കു് കിട്ടിയെന്നും പക്ഷേ വിറ്റുതീർന്നുപോയി എന്നും അവർ പറയുക പതിവുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഇപ്രകാരം തുണിത്തരങ്ങാം കഴിയുന്നതും തീരെ വിൽക്കാതെയും കോട്ടാ കിട്ടിയെന്നുകൂടി അറിയിക്കാതേയും ഇരിക്കുന്നവരും ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഇപ്രകാരം പലകാരണങ്ങാം പറഞ്ഞു് ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്ന സാധനങ്ങാം എല്ലാം അവസാനം ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റിലേയ്ക്കു് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കയാണ് പതിവു്. വിശേഷിച്ചും എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലം കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്നതിനാൽ അവിടങ്ങളിൽ ബ്ലാക്ക് മാക്കറിംഗ് നടത്തുന്നതിന് വളരെ സൌകര്യവും ഉണ്ടു്.

അവിടെയുള്ള ചെറുകച്ചവടക്കാരന് മൽത്തുണിത്തരങ്ങളുടെ കോട്ടാസാമാനം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും അയാൾ അവ അമിതവിലയ്ക്കു കരിഞ്ചന്തയിൽ വിറ്റുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും എനിക്കുതന്നെ നേരിട്ടറിയാവുന്നതാണ്. ഈ കടയിൽത്തന്നെ അമിതവിലയ്ക്കു വിൽക്കുന്ന യാതൊരു തുണിത്തരങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരു പരസ്യമായ രഹസ്യമാണ്. മടയടിക്കാത്തതും സീലിംഗ് പ്രൈസ്മാർക്കു ചെയ്യാത്തതുമായ തുണിത്തരങ്ങൾ വിൽക്കാൻ പാടില്ലെന്നു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കെ സീലിംഗ് പ്രൈസ് മാർക്കു് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭാഗം കീറിക്കളഞ്ഞിട്ടോ അഥവാ അതു മറച്ചുവയ്ക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടാണ് അവർ ഈ സാധനങ്ങൾ അമിത വിലയ്ക്കു വിറ്റു് സാധുക്കളായ പൊതുജനങ്ങളെ മൂഷണം ചെയ്യുന്നതു്. എനിക്ക് മൽത്തുണിയുടേയും മറ്റും അവശ്യമില്ല. ഞാൻ ഖദറാണു് ധരിക്കുന്നതു്. അതിൽ ബ്ലാക്ക് മാക്കറ്റു് ഇല്ലതാനും. ഞാൻ ഇക്കായ്മത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും പറയാൻ ഇടവന്നതു്, അമിതലാഭേച്ഛക്കാരായ കച്ചവടക്കാർ പൊതുജനങ്ങളെ മൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും തടയുന്നതിനും ന്യായമായ വിലയ്ക്ക് അവർക്കു് ധരിക്കുന്നതിനുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനുംവേണ്ടി മാത്രമാണു.

പാവപ്പെട്ട സാധാരണക്കാർക്ക് തുണിത്തരങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിലുള്ള വൈഷമ്യം എത്രത്തോളമാണെന്നു് എടുത്തുപറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കച്ചവടക്കാർ കൊടുക്കുന്ന ബില്ലിൽ, എത്രവാര തുണിയെന്നൊ, വാരയ്ക്ക് എത്രവിലയെന്നൊ ശരിയായി കാണുകയില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അന്വേഷിക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ വേണ്ട തെളിവുകൾ തരുന്നതിന് തയ്യാറാണെന്നുള്ള വിവരവും ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിയമത്തെ ലംഘിച്ചു് അമിതലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈ കച്ചവടക്കാർക്കെപ്പറ്റി പല പരാതികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരന്വേഷണവും നടത്താതെ ടെക്സ്റ്റയിൽകമ്മീഷണർ അവർകൾ മൂകനായിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്കു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ചെല്ലപ്പൻപിള്ള ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില സംശയങ്ങൾക്കും ആശങ്കകൾക്കും എനിക്കുകൂടി ഇക്കായ്മത്തിൽ ഇടയാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. K. Madhavan]

യിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യവും ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നതിൽ നിർവ്യാജം വ്യസനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വക ഇണിത്തരങ്ങൾക്ക് ഒരു ശരിയായ കൺട്രോൾ വരുത്താതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നുള്ള ഒരു അടിയന്തിരഘട്ടത്തിൽ നാം എത്തിച്ചേർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകൾ തന്നെ വിശ്വസ്തന്മാരായ കുറെ സി. ഐ. ഡി. കളെ അയച്ച് അന്വേഷണം നടത്തി ഈ സംഗതികളുടെ പരമാർത്ഥം അറിഞ്ഞ് ഇതിന് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കി തരണമെന്ന് സവിനയം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT : Which Taluk?

MR. E. K. MADHAVAN : പറവൂർ താലൂക്ക് സാർ. ആയതിനാൽ ഈ മാതിരിയുള്ള കള്ളക്കച്ചവടത്തിന് മേലാലെങ്കിലും ഇടകൊടുക്കാതെ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടതരത്തിലുള്ള നടപടികളും അതിശീഘ്രം നടത്തേണ്ടതാണെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഞാൻ ദിവാൻജി അവർകളോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

MR. A. P. UDAYABHANU: In contributing to the discussion before the House I would answer the question from the Chair as to what sort of control we can have to exercise an equitable distribution. To bring all these 40,000 looms under the Co-operative Societies immediately is an impossible proposition. So, at present, we have to entrust it to the Taluk Committees and ultimately bring all these into the co-operative societies. For the present, where co-operative societies are working, the members of the co-operative societies may be co-opted to the Taluk Committees so that there may not be any conflict of interest. There seems to be a regular fight between the Taluk Committees and the co-operative societies in many localities. Moreover, the co-operative societies in many cases are given yarn not on the basis of the looms that the members possess, but on the basis of the shares they possess. Then again some of the co-operative societies enlist members who do not possess any loom and give yarn to them. They use the yarn to bait the looms but not to feed them once bought. As far as my taluk is concerned, many members who have enlisted themselves in the societies in Karthigapally do not get any yarn at all. These are facts which the Textile Commissioner must answer. There is a lot of suspicion as regards these matters. As far as Karunagapally is concerned, I had some bitter experience in working the scheme there. There is a weavers' Association there in existence from 1117. They approached the Textile Commissioner and submitted their grievances. They formed a committee. The Textile Commissioner gave us some yarn. But subsequently, he sent his Textile Inspector there and said that a Taluk Committee should be formed there. A Taluk Committee was duly formed and that Committee was approved by a duly held public meeting of the weavers of Karunagapally and even though many

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

representations were sent, he did not choose to recognise that Taluk Committee. I think he is using his yarn to impose his authority on the people. He is not at all anxious to distribute it in an equitable manner. I think he wants to bring disrepute to the Taluk Committee or else, what is the meaning of refusing recognition to the Taluk Committee which is duly elected? It is not a grievance confined to Karunagapally alone. In many parts of the country also I hear that the same treatment is being meted out to weavers.

I think he wants that there should be some confusion prevailing in all these things. Why not these Taluk Committees be recognised? From the figures available, we seem to have received about 1,500 bales of yarn as our April quota. The maximum number of looms that are working in the State is 40,000. Many of these may not be meant for working at all as already pointed out by Mr. Chazhikattu Joseph. Considering these facts, our yarn position is such that we should be in a position to guarantee at least two bundles for every loom. But we are not getting that. From the facts available, there seems to be room for misapprehension.

Then again, yesterday noon, when I was discussing with some honourable members, one very responsible member was saying that black market was the order of the day. How does this black market exist? That must exist because the Textile Commissioner is not exercising proper control. I think that is the only reason the only logic.

I next point out another fault in the system of distribution. When we submitted a detailed census about the count of yarn, it was made crystal clear that we did not weave a single yard of cloth using ten counts yarn. But three bales of ten counts yarn were sent to our Taluk.

MR. A. K. BHASKAR: Is the honourable member aware of that there are fishermen there?

MR. A. P. UDAYABHANU: It was meant for the weavers. Even the fisher-folk did not require ten counts but only 20 counts. I think the honourable member knows more about the fisher-folk than myself.

What is the meaning of sending ten, twenty and forty counts where they are not needed? I think it is to go to the black market. This is the case everywhere. In areas where forty counts are used the Textile Commissioner is allotting twenty counts. In areas where twenty counts are used, the people will receive forty counts. All these things are due to the black markets which unfortunately are prevailing in yarn. That is the order of the day. Unless the Textile Commissioner abandons his suspicion about the non-official members of the Taluk Committees, I think there cannot be any solution for these things. It is a matter of life and death to the weavers. For them, the question is whether they have to weave or to die. Today, the whole

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. P. Udayabhanu.]

country is entangled in yarn. The whole House is entangled in yarn. I think the people must be associated in the proper distribution of yarn. Without that there is no salvation.

MR. P. K. KUNJU: May I inform the honourable member that it was under the instruction of the Textile Commissioner that the Taluk Committees have been constituted?

MR. A. P. UDAYABHANU: Yes sir, that is the pity of it, even though the Committees were formed under his instruction, he refuses to recognise them.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, നൂലിന്റേയും വസ്ത്രത്തിന്റേയും കാര്യം അതിഗൗരവമായ ഒരു പ്രശ്നമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അനവധിതൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം ഇതിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യവും ഗൗരവവും ഇത്രയുമുള്ളത്. സാധാരണഗതിയിൽ മയമായും മാർദ്ദവമായും പ്രസംഗിക്കുന്ന ചില സുഹൃത്തുക്കൾ ഈ പ്രസംഗത്തിൽ ആ ഭാഷാശൈലി മാറിയതും അൽപസ്വൽപം ശക്തിയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ ചെയ്തതും ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൗരവസ്വഭാവവും നാട്ടിലുള്ള അസംതൃപ്തിയുടെ ആഴവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഉള്ള നൂലും ഉള്ള വസ്ത്രവും നിരാക്ഷേപമായി വിതരണം ചെയ്യുവാൻ കമ്മിഷണർ അവർകൾ നോക്കേണ്ടതാണ്. നിശിതമായ നിരൂപണശരങ്ങളേറ്റ കമ്മീഷണർ ശരശയനത്തിലെ ഭീഷ്മരെപ്പോലെ ഇപ്പോൾ കഴിയുകയാണ്. ഈ നിരൂപണങ്ങൾ യഥാർത്ഥ തെറ്റുകളെവിടെയെന്ന അറിയുവാനുള്ള ഒരു വഴിതുറക്കും. കൺട്രോൾ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഏതു ഹരിശ്ചന്ദ്രനായാലും ആ അളിനെ കുറിച്ച് അപഖ്യാസവും അപരോപണവും ഉണ്ടാക്കും. ഇന്നത്തെ അപരോപണങ്ങളുടെ ഒരുഭാഗം ഇവ്വിധമുണ്ടാകുന്നതാണ്. നൂൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് പ്രസിഡൻറവർകൾ പ്രായോഗികനിർദ്ദേശം അവശ്യപ്പെട്ടുന്നു. ഉത്തമം താലൂക്ക് കമ്മറിയാണ്. അതും പൂർണ്ണമല്ല. തഹശീൽദാർമാർ, പരസ്പരസഹായസംഘം ഇൻസ്പക്ടറന്മാർ, എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യൂണിയൻ സെക്രട്ടറിമാർ നെയിത്തു തൊഴിലാളികളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഇവരുൾപ്പെട്ട കമ്മിറ്റിയായിരിക്കണം. തഹശീൽദാരോ മറേറതെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറും കൺവീനറും അയിരിക്കരുത്. കമ്മറ്റി തികച്ചും അനൗദ്യോഗസ്ഥ സ്വഭാവമുള്ളതായിരിക്കണം. അലങ്കാരത്തിനും അഭയത്തിനും മാത്രമുള്ള കമ്മിറ്റി ആയിരിക്കരുത്. ഫുഡ് കമ്മറ്റികളിൽ പലതും ഇങ്ങനെയാണ്. അതാണ് ഇതെടുത്തു പറയുന്നത്. ഒരു കേന്ദ്രകമ്മറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവരെ ഈ സഭയാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. താലൂക്കുകമ്മിറ്റികൾ തറിക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ളുടെ കണക്കെടുക്കണം. കേന്ദ്രകമ്മറിഗിൽ ആ കണക്കുകൾ വേണം തറികളുടെ എണ്ണം നോക്കിയിട്ട് നൂൽ ആ താലൂക്കിന് കൊടുക്കണം. മുകളിൽ വിവരിച്ച പോലെയാണ് മദ്രാസ് പ്രാവിൻസിൽ നൂൽ വിതരണം നടത്തുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടും ആക്ഷേപം അവസാനിക്കയില്ല. ആക്ഷേപം കുറയ്ക്കാം. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ വിതരണംചെയ്യുന്നതിൽ കച്ചവടക്കാരുടെ എണ്ണം, സ്ഥലത്തിന്റെയും അവരുടെയുംസ്വഭാവം ഇതെല്ലാം നോക്കണം കൺട്രോൾ ഇണി എടുത്താ കച്ചവടക്കാരനും വിൽപന നടത്തുവാൻ അവസരം കൊടുക്കണം. ഇതിൽ കള്ളത്തരം കാണിക്കുന്ന ചില ആളുകളുണ്ട്". അവരെ കണ്ടുപിടിച്ച ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

MR. E. K. MADHAVAN: ഒരു സ്ഥലത്ത് പലകച്ചവടക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യണം ?

MR. K. K. NARAYANAN: റോട്ടേഷൻ പ്രകാരം വിതരണം കൊടുക്കണം. മുതലാളിമാർക്ക് അമിതലാഭമെടുക്കാതെ വിൽക്കുന്നവരെ കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. കേന്ദ്രകമ്മിറിക്ക് ഈവക നിയന്ത്രണങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ കമ്മീഷണറെ ഉപദേശിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഉപദേശം ഒരു തിരുമാനംപോലെ കമ്മീഷണർ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്. കമ്മറികം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കമ്മിഷണർ ഒരു എതിർ മനോഭാവക്കാരനാണെന്ന് മി. ഉദയഭാനു പറഞ്ഞു. എന്റെ അനുഭവം മറിച്ചാണ്. വൈക്കത്തു കമ്മറിയുണ്ടാക്കുവാനും, കോട്ടയത്തു കമ്മറികളുണ്ടാക്കുവാനും കമ്മീഷണർ ഞങ്ങളെ മറ്റാളുകൾ വഴി തേടിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ പരമാർത്ഥം ഈ സഭയിലുള്ള മെസ്സേഴ്സ് വേലപ്പൻ നായക്കും മാധവനും അറിയുവുന്നതാണ്. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പു ഞാൻ തൊടുപുഴയിൽ പോയിരുന്നു. അവിടെയുള്ള നൂൽ വിഷമം അറിഞ്ഞും കമ്മറി ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞും വിവരം ഞാൻ കമ്മീഷണരെ അറിയിച്ചു. ആടിയന്തിരമായ നടപടികളെടുത്തിട്ടുള്ളതു എനിക്കറിയാം. തൊടുപുഴ, വൈക്കം, കോട്ടയം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കമ്മിറികം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച കമ്മിഷണർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ മൗനം കാണിച്ചു, അനുഭാവമനോഭാവം കാണിച്ചില്ല എന്നു മി. ഉദയഭാനു പറയുന്നതു ഒരുപക്ഷേ അപൂർണ്ണമായ അറിവുകൊണ്ടോ, തെറ്റിദ്ധാരണകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം. കമ്മറികം സ്ഥാപിക്കാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കമ്മറികം സ്ഥാപിക്കുവാൻ കമ്മീഷണർ കൂടുതൽ ജാഗ്രതകനും ഉൽസുകനും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി ഞാൻ മി. നടരാജപിള്ളയുടെ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തോട് അനുകൂലിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I am anxious to say something on this motion because a considerable section of the people in my constituency expect me to say something in this House on this matter. I support the motion of Mr. Nataraja Pillai. The practical suggestions which I put forward before this House are these : There is no doubt black marketing. In spite of the care that has been taken, black marketing still exists. The question is how the black market should be avoided. In the first place black market now functions in my constituency because there is .....

PRESIDENT: Order, order. The time for the debate having elapsed, the debate automatically terminates. But Government will not take advantage of the termination of this debate and treat it as infructuous. Government have been fully apprised of the strength of feeling that has been evinced in the course of the debate and the House feels that it must go into the matter fully and *de novo*. I would ask this Honourable House to take it from me that the Government will go into the question *de novo*, even from the point of view of considering whether having regard to all that has been said, it may not be essential for the Government in the case of yarn, to take up complete control from first to last, aided by Committees—both the Central and the Taluk Committees, and whether they should not make themselves responsible not only for getting the yarn but for distributing the yarn in the same manner as they are distributing food stuffs. From that point, the Government will investigate this question and each alternative will be examined and the Government hope to come to a decision in the course of a week or ten days.

We now resume legislative business.

LEGISLATIVE BUSINESS—(*contd.*)

THE TRAVANCORE LOCAL AUTHORITIES LOANS BILL—(*contd.*)

Clause 3—(*contd.*)

The amendment of the Mr. P. S. Nataraja Pillai that in Clause 3, sub-clause (i) (v) after the word "borrowed" the words "in accordance with law" be added was put to vote and lost.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, I move

> "In clause 3 Sub-clause (1) add the following proviso :—"Provided that no portion of the money so borrowed shall be applied to any purpose other than that for which it was borrowed".

Clause 3 defines the purpose for which local authorities can borrow money. It enumerates five different items for which money could be borrowed. The purpose of the proviso is that money borrowed for a particular purpose should be used only for that purpose and not for any other purpose. For example, if money is borrowed for the purpose of giving relief and for maintenance of relief works in times of scarcity and if it is utilised for the repayment of money previously borrowed, that will be an undesirable state of affairs. By a statute we

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly